

գիտ ապրելով չիմանայ իրեն ներքին գործարաններուն ըրած շարժմունքները . ինչպէս են սրտին բաբախելը , շնչերակներուն զարնուածքը , լերդին բացուիլ գոցուիլը , և ստամոքսին գործողութիւնները : Արպէս զի մարդուս ներքին գործողութիւնները ասանկ առանց դրսէն իմացուելու կատարուին , պէտք է որ գործարանները կատարեալ ու առողջ ըլլան . իսկ գործարաններուն կրած փոփոխութիւններն իմանալը հիւանդութեան սկզբնաւորութիւն մը կրնայ ըսուիլ : Ասանկ են տկար ու յօգացաւոտ մարդիկ , և հիւանդութենէ նոր ելլողները , մանաւանդ անոնք որ մաղձոտ¹ ու ախոնդանոտ² են :

Պզտիկ բանի տեղ պէտք է դնել առողջութեան թեթեւ այլայլութիւն մը կրելը , թեթեւ նեղութիւնները , և նաև մէկ քանի ժամ հիւանդ պառկիլը : Ըստ անգամացաւ կը սաստկանայ՝ երբոր մարդ մեծամեծ հիւանդութիւններէ կասկածելով , կը սկսի անհամբեր՝ անհանդարտ ըլլալ , և զգուշութեան համար իր խելքին օգտակար երևցած դեղերը ընել , որոնցմով թերևս մտքէն չանցած հիւանդութեանցը մէջ ալ կ'իյնայ : Անդէրը միշտ փաստակար են՝ երբոր հարկաւոր չեն : Սաբրողական և ործացուցիչ դեղերը , արիւն առնելը ու տղրուկ դնելը և այլն՝ այնչափ աւելի փաստակար են առողջութե , որչափ որ պէտք չեղած ժամանակը կը գործածուին : Աստեսակ նախապահեստ զգուշութեց մէջ ամենէն աղէկը կերակրէ զգուշանալն է , որ կրնայ մարդս միշտ բանեցընել առանց մէկ փաստի : Այլ սակայն ալ աղէկ է շատ անգամ բժշկին երևնալը՝ քան թէ անոր ուշ իմաց տալը . ուստի խոհեմութիւնը կը սորվեցընէ որ մարդուս առողջութիւնը երբոր այլայլի՝ բժշկին խորհուրդ հարցընէ , մանաւանդ երբոր մէկուն ախորժակը կամ քունը բոլորովին կորսուի , վրան

սաստիկ դող ու ցաւ գայ , կամ անպատճառ տկարութիւն մը ունենայ : Իսկ հաստատուն կանոն աս պիտի ըլլայ որ առանց բժշկի հրամանին կամ հաւանութեանը ամենևին դեղ չառնուի :

ԲԱՆԱՍՏՐԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ

ՀՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ

ՍԻՆՏԻՍ :

ՍԻՆՏԻՍ ըսուածը առասպելեալ կենդանի մըն է . ասոր այլ և այլ արձանները կը գտնուին Ագիպոս ու Յունաստան : Ագիպոսի Սփինքսերը սովորաբար մատակ առիւծի կերպարանքով ու կնկան գլխով ձևացած են . բայց շատին ալ գլուխը առիւծի՝ ու մէջքը կնկան է . ասոնք կուտուններուն դրսի դրան առջևը դրուած կ'ըլլային , վասն զի կնկան գլուխը կրնանակէր Ագիպոսացոց՝ Աիթ անունով իմաստութեան չատուածուհին , առիւծն ալ Ագիպոսի նշան էր : Յոյք ալ զանազան առասպելներ կը պատմեն Սփինքսին վրայ , ու առասպելներուն ալ այլևայլ մեկնութիւններ կուտան , թէպէտ և հիմա տարակոյս չկայ թէ Սփինքսը Ագիպոսէն եկած է իրենց երկիրը : Իայց մենք անոնց առասպելն ալ հոկարձ կերպով մը յիշենք :

Յունաց Սփինքսը կնկան գլխով առիւծ մըն էր թեաւոր ու վիշապի պոչով : Արսէին թէ ասիկայ կենդանի հրէշ մըն էր որ Աբելի երկրին մէջ Փիկէոն լեռը պահուրտած՝ ճամբորդներուն վրայ կը յարձրկէր ու դժուար հանելուքներ կը հարցընէր անոնց . թէ որ չկարենային քակել հանելուքը՝ կը կլէր զիրենք : Այն անգամ մըն ալ այսպիսի հանելուք մը առաջարկէր է եղեր . « Արն է ան կենդանին որ առաւօտը չորս օտքով

1 ՍԵՐՊԷՆ :

2 ՍԵՆՏԻՆ :

Սփինքս :

կըքալէ , կէսօրը երկու ոտքով , իրիկունը իրեք ոտքով , : Թեքացիք աս հանելուքը գտնելէն յուսահատած՝ ձայն հանեցին թէ ո՛վ որ լուծէ ասիկայ՝ իրենց թագաւոր նստեցընեն : Ազիպոս կտրիճը յանձն կ'առնէ աս հանելուքին լուծումը տալու , ու կ'ըսէ Սփինքսին . « Ինչ կենդանին մարդս է , որ տղայութեան ատենը չորս ոտքով կըքալէ . ետքը երկու ոտքով . իսկ ծերութեան ատենը գաւազան մըն ալ կ'առնէ ու կ'ըլլայ իբր թէ իրեք ոտքով , : Սփինքս աս բանս լսելուն պէս՝ ամօթուն ինքզինքը լեռնէն վար կընետէ ու կը սատկի . Թեքացիք ալ Ազիպոսը իրենց թագաւոր կը դնեն :

Գանք ան հռչակաւոր Սփինքսին որ ինչուան հիմա կեցած է Ազիպոսս՝

բուրգերուն մօտ , ու հին Ազիպոսացոց մեծագործութեանը յիշատակներէն մէկն է : Արկու հարիւր տարի մը կայ՝ որ Փոքոք անունով իմաստուն ճանապարհորդը աս արձանը քննելու ատեն տեսեր է որ գլուխը , վիզը և կունրկին մէկ մասը միայն դուրս մնացած է եղեր աւազէն . իսկ մարմնոյն մնացած տեղուանքը աւազին տակը գոցուեր են : Այն ճանապարհորդին ըսածին նայելով՝ Սփինքսին գլխոյն բարձրութիւնը քսանընթեղ ոտնաչափ է , կուրծքին վերի կողմին լայնքը երեսունուիրեք ոտնաչափ . որով վզին առջևի կողմէն ինչուան պոչը հարիւր քսանընթեղ ոտնաչափ պիտի ըլլայ : Թեւնոթ անունով ուրիշ ճանապարհորդ մը՝ որ Փոքոքէն յիսուն տարի ետքը աս Սփինքսը քննեց , կ'ըսէ՝ թէ

գլխուն բարձրուիլը քսանըվեց ոտնա-
չափ էր, և կզակէն ինչուան ականջը
տասնուհինգ ոտնաչափ միջոց կար :
Պինիոս երէցն, որ նոյն Սփինքսին
ստորագրութիւնը գրած է, կ'ըսէ թէ
գլխոյն շրջապատը հարիւր երկու ոտ-
նաչափէն պակաս չէր, և արձանին
բարձրութիւնը՝ փորէն ինչուան վեր՝
վաթսուներկու ոտնաչափ էր, իսկ
ամբողջ մարմնոյն երկայնութիւնը՝
հարիւր քառասունուհրեք ոտք էր :

Կարծիք մը կայ՝ թէ աս Սփինքսը
Եգիպտացոց Բմասիս թագաւորին
գերեզմանն է եղեր . իսկ Բմասիս
թագաւորեց՝ Վրիստոսէ հինգհա-
րիւր վաթսուներկու տարի առաջ :
Ղանապարհորդները կը զմայլին աս
կարգէ դուրս արձանին փորուածքին
վրայ . ափսոս որ բարբարոս ժողո-
վուրդներ ասոր քիթը կոտորեցին :
Թէպէտ և աս արձանին ամէն կտոր-
ներն ալ հսկայաձև են, բայց ձևը
վայելուչ է և շէնքը մաքուր է, նայ-
ուածքը անոյշ, ու կեցուածքը հան-
դարտ . իսկ դէմքը ափրիկեցիի դէմք
է . միայն բերանը թանձր շրթունքո-
վը հանդերձ՝ խիստ զարմանալի է գե-
ղեցկութեանը ու վարպետ փորուած-
քին կողմանէ . կարծես թէ իրօք միս
է : Կ'երևնայ թէ արձանագործութիւնը
շատ առաջ գնացած ժամանակը փո-
րուեր է աս Սփինքսը . վասն զի թէ-
պէտ և մաշած են վրայի ան բարակ ու
սիրուն գիծերը՝ որոնք մեծ կենդա-
նութի կուտան արձաններուն, բայց
անով ալ աղուորութիւնը՝ պարզու-
թիւնը և բնականութիւնը սքանչելի
կերպով աչքի կը զարնեն :

Պեթցոնի անունով հուշակաւոր ի-
տալացին՝ քանի մը Լաբաբացոց օգ-
նութեամբը Սփինքսին քովի բուրգե-
րուն խարխիսներուն վրայէն շատ ա-
ւազ մէկգի առաւ, որով Սփինքսին
ալ մեծ մասը բացուեցաւ, ու վրան
շատ հետաքրքրական բաներ տես-
նուեցան : Երկու սրունքներուն մէջ
տեղը միակտուր քարէ չափաւոր ընդ-
արձակութեամբ առաջար մը գտնուե-

ցաւ, ուրիշ մըն ալ արձանին ճանկե-
րուն տակը գտնուեցաւ : Լաբանին
դիմացը եղած երկրին վրայ յու-
նական ոճով լեցուն շինուածքներ
կան՝ անթիւ արձանագրութիւննե-
րով, որոնցմէ կ'իմացուի թէ որչափ
կայսերք ու երևելի մարդիկ ան հրա-
շալի արձանը տեսնելու եկեր են :

Ես հսկայաձև Սփինքսը, որ մէկ
տաճար մը երկու սրունքներուն մէջ՝
ուրիշ մըն ալ ճանկերէն մէկուն մէջ
ունի, կ'երևնայ թէ այսպիսի ցուցան-
քը այլաբանօրէն Եգիպտոս կը նշա-
նակէ, իբր թէ հասկըցընելով որ Ե-
գիպտացիք մեծ հոգ ունին իրենց աս-
տուածներուն պաշտօնը պահելու ու
չխափանելու :

Պ Ա Տ Մ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

Վափուէն :

Թէպէտ Վափուէն Պոնափաւ-
թէին անունը աշխարհիս ամէն կող-
մը հուշակուած է, բայց ամէն մարդ
չգիտեր իրեն պատմութիւնը . ուստի
շատ հաճոյ բան կ'ընենք անշուշտ ու-
սումնասիրաց՝ թէ որ աս մեծ աշխար-
հակալին վարքը համառօտենք օրա-
գրիս մէջ : Սիայն թէ ան պատմու-
թիւնն որ բազմահատոր գրքերու-
նիւթ է՝ երկու իրեք երեսի մէջ ամ-
փոփել ուզողը՝ հարկաւ ցամաք ոճ մը
կ'ունենայ, և իր վախճանին չկրնար
հասնիլ . անոր համար մեզի կ'երևնայ
թէ լաւ կ'ըլլայ որ հոս առաջ ամ-
բողջ տեղեկութիւն մը տանք Վա-
փուէնին վրայ՝ ամենահամառօտ ու-
ճով, ետքը ուրիշ անգամներ ամբողջ
վարքն ալ մէկ քանի յօդուածով կը
դնենք :

Վափուէն Պոնափաւթէ ծնաւ
Վորսիքա կղզին Լալաչիոյ քաղաքը
1769^ն, օգոստոսի 13^ն : Իր հայրը
Վորսիքայի ազնուականներուն կող-
մանէ պատգամաւոր եկած ըլլալով